

Metsäpapurikko

Berggräsfjäril

Lasiommata petropolitana

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

Luonnehdinta

Metsäpapurikko on keskikokoinen päiväperhonen, jonka siiväli on 32–41 mm. Siipien ruskea pohjaväri on epätasainen ja reunoissa on isoja oranssireunaisia silmätäpliä. Kolmen tai neljän tumman poikkivyoön rivistö etusiipien etureunassa on lajille tyypillinen. Niistä loppukeväällä lentävän metsäpapurikon erottaa hieman suuremmasta ja myöhemmin kesällä lentävästä tummapapurikosta (*Lasiommata maera*), joka on lajiparista selvästi runsaslukuisempi.

Elinympäristö ja levinneisyys

Metsäpapurikko on valoisten metsämaiden laji. Perhosta tavataan havu- ja sekametsien kuivilla ja avoimilla tai puolivoimilla pienaukoilla sekä metsiä halkovien pikkuteiden reunamilla. Se viihtyy myös karuissa harvapuustoisissa kangasmetsissä, harjujen rinteillä ja sorakuopissa. Pihapiireissä ja muilla avomailla metsäpapurikkoa näkee vain satunnaisesti. Lentoaika ulottuu toukokuun puolivälistä juhannuksen aikoihin, harvoin enää heinäkuun puolelle (vrt. tummapapurikko). Toukka elää ilmeisesti monenlaisilla heinillä (Poaceae). Lajia esiintyy suhteellisen tasaisesti – joskin yleensä harvalukuisena – lähes koko maassa pohjoisinta Lappia lukuun ottamatta. Viime aikoina metsäpapurikko on varsinkin eteläisimmässä Suomessa selvästi taantunut.

Nykytila ja uhkatekijät

Metsäpapurikko on harvinaistunut sekä ilmaston lämpenemisen että metsien uudistamis- ja hoitotoimien vuoksi. Laji kärsii voimallisista hakkuista eikä se yleensä menesty avohakatuilla tai muuten avoimilla mailla.

Hoitosuositukset

Metsäpapurikon elinympäristöissä tulisi välttää laajoja, voimakkaita hakkuita. Metsäpapurikko kuitenkin viihtyy metsien avoimilla paikoilla, joten laji voi hyötyä maltillisista metsänhakkuista. Lajin asuttamia metsiköitä tulisi hakata vain poimintahakkuilla tai jatkuvan kasvatuksen periaatteella, ylläpitäen puuston riittävää peitteisyyttä ja monirakenteisuutta.

Lähteet

- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Junninen, K. ja Similä, M. 2011. Metsien ennallistamisen ja luonnonhoidon opas. Metsähallitus B 157. Helsinki. 191 s.
- Silvonen, K., Top-Jensen, M. & Fibiger, M. 2014. Suomen päivä- ja yöperhoset – maastokäsikirja (A field guide to the butterflies and moths of Finland), Oestermaier, 822 s.
- Suomen Lajitietokeskus, metsäpapurikko. Saatavilla: <https://laji.fi/taxon/MX.60958>. Viitattu 17.10.2022

Oikea kuva: Pentti Ketola, CC-BY-NC-4.0, [Laji.fi](https://laji.fi)
Vasen kuva: J. Lång, CC-BY-NC-4.0, [Laji.fi](https://laji.fi)